

[Forsvarsministeren.]

givet tilstrækkelig skarpe Irettesættelser. Det springende Punkt maatte være Formen for Kontrollens Udøvelse, og her havde denne Begivenhed efter min Mening tilstrækkelig tydeligt godtgjort, at den hidtidige Fremgangsmaade ikke var betryggende. Krigsministeriet har derfor ogsaa draget Omsorg for, at der nu gennemføres en Nyordning, hvorefter det, saaledes som det hele Tiden har været Regeringens Mening, bliver de militære Myndigheder paa den paagældende Kaserne, hvor Depotet findes, der har Ansvar. Den fæmøse Nøgle til Depotet vil altsaa fremtidig ikke blive opbevaret af en Delingsfører i Korpsset, men vil bero paa den paagældende Kaserne, og Udleveringen af Vaabnene før Øvelsen og Afleveringen af Vaabnene efter Øvelsen vil altsaa finde Sted under Kontrol og Ansvar af Kasernens militære Myndigheder. Det er den eneste rimelige Ordning; og saaledes vil det nu blive gennemført. Dermed vil lignende Begivenheder som den, der her er omtalt, være udelukket i Fremtiden.

Fra kommunistisk Side har man ved denne Lejlighed gentaget de gamle urigtige Paastande om mit Partis Holdning over for de frivillige Korps. Paastandene bliver jo ikke rigtigere, selv om de bliver gentaget, og da de oven i Købet ikke gør Indtryk paa mig eller mit Parti og trods meget flittig Brug i den senere Tid heller ikke har gjort Indtryk paa de Kredse af Offentligheden, som Kommunisterne troede, de kunde gøre Indtryk paa med denne Sag, synes jeg, at de ærede kommunistiske Medlemmer skulde tage dette Nummer af deres Program. De ærede Medlemmer ved, at vi har foreslaaet disse Korps forbudt, men at et saadant lovmæssigt Forbud ikke kan gennemføres her i Rigsdagen. Det eneste rigtige er derfor, at man gennem en Ordning som den nuværende skaber den fornødne Kontrol med Korpsenes Virksomhed.

De ærede Medlemmer Hr. Christmas Møller og Hr. Ole Bjørn Kraft har omtalt det bestaaende Søværnsudvalg og Søværnet i al Almindelighed. Den højtærede Statsminister, der er Formand for Søværnsudvalget, har allerede besvaret Spørgsmaalene baade om Udvalgets Arbejde og om Søværnsloven i al Almindelighed, og jeg har intet at føje til den Redegørelse, som den højtærede Statsminister har givet.

Derimod spurgte det ærede Medlem Hr. Krag, om Regeringen ikke fandt Anledning til at tage hele Betydningen af vort

Neutralitetsværn og Spørgsmaalet om dets Tilstrækkelighed op til en nøje og fordømsfri Undersøgelse. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremsatte nogle Udtalelser paa samme Linie, og det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har ligeledes i sin Tale rettet en Henvendelse til mig om de militære Spørgsmaal i Almindelighed. I den Anledning ønsker jeg at sige, at visse Ændringer og Tilpasninger, som maatte være hensigtsmæssige i Henhold til Tingenes Udvikling, kan finde Sted inden for de gældende Loves Rammer, saaledes som det allerede er sket i nogle Tilfælde, og at Regeringen selvfølgelig loyalt vil gennemføre den lovligt gældende Ordning med det Formaal at skabe det mest praktiske Grundlag for en Varetagelse af den Bevogtnings tjeneste, som vi anser for nødvendig ved Grænsen og paa Søterritoriet.

Jeg tager imidlertid næppe fejl, naar jeg antager, at de konservative Forespørgsler er Udtryk for et Ønske om at faa Forhandlinger i Gang om en væsentlig Forøgelse af vort Militærvæsen. Om det ærede Medlem Hr. Krag's Forespørgsel skal forstaas som et Udtryk for, at Partiet Venstre nu vil rejse lignende Krav, staar mig ikke helt klart. Det ærede Medlem Hr. Krag's Ord kunde tyde derpaa, men man kan jo i den Forbindelse ikke lade være at tænke paa, at den nugældende Ordning først og fremmest er Venstres Værk, at den kun er 3 Aar gammel, og at Venstre med Regeringspartiernes Støtte gennemførte denne Ordning i høj Grad af Sparehensyn. Spørgsmaalet bliver da, om Partiet Venstre nu mener, at de økonomiske Tilstande er saaledes, at dette Parti vil stille Forslag eller Krav om en Forøgelse af Militærvæsenet. Det maa Venstre selvfølgelig afgøre med sig selv, og Tiden vil jo saa vise, hvad Venstre mener om den Ting.

Regeringen og dens Partier ønsker imidlertid ikke at slaa ind paa den Vej. Vi maa afvise Oprustningspolitikken, fordi den uvilkaarlig vil skabe skadelige Illusioner baade i Indland og Udland om vort Lands militære Evner og Muligheder. Vi erkender og har altid erkendt, at vi har visse Bevogtningsopgaver, Neutralitets- og Folkeforbundsopgaver at løse, men enhver nøgtern Betragtning af vort lille Lands befolkningsmæssige og geografiske Forhold viser efter vor Mening Begrænsningen for disse Opgaver. Jeg tror, at Landets Interesser i denne vanskelige Tid vil være bedst tjent med, at der ikke nu rejses nye Krav, men at man til Varetagelsen af de nævnte Opgaver